

نظری بر پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه در ایران

اصغر طاهری

استقرار و به کارگیری موقتیت آمیز سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه در سازمانها و مرکزهای کشور مستلزم تمرکز بر برنامه‌ریزی، تعریف استراتژی کاری، توجه به عوامل سازمانی بیش از عوامل فنی، حمایت مستقیم مدیریت عالی سازمان از اعضای تیم راهاندازی و استقرار سیستمها، پرهیز از پراختن و اهمیت دادن بیش از حد به عملیات طراحی و انتخاب نرم‌افزار و محور بودن عرضه کنندگان سیستم در امر پیاده‌سازی است. پرغم اهمیت و حساسیت تعالیت پیاده‌سازی از مجموعه فعالیتهای طرح و استقرار سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه، هنوز این مهم در کشور مورد توجه جدی قرار نمی‌گیرد و جدا از اینکه زمان کافی و هزینه مناسب صرف این مرحله حسام نمی‌شود، درک صحیح و تخفیف درست از اثرهای آن نیز به عمل نمی‌آید و اغلب مشکلات و موانع طبیعی پیاده‌سازی این سیستمها مواردی غیرعادی تلقی می‌شوند و به همین جهت سازمانهایی که به نوعی در گیر این مرحله از سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه می‌شود، نتیجه‌مای سریع و عالی از این مرحله می‌طلبند که این طرز تلقی خود تفکری غلط در پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه است، زیرا ساختار سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه و نحوه کارکرد سیستم‌های مزبور بسیار با ساختار و شیوه‌های کارکرد سیستم‌های جزیره‌ای و سیستم‌های نرم‌افزاری^۱ متفاوت است. مقاله حاضر مطالبی را به اختصار در خصوص پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه ارائه می‌کند.

پیاده‌سازی سیستمهای اطلاعاتی یکپارچه

پیاده‌سازی موفقیت‌آمیز سیستمهای اطلاعاتی یکپارچه (سیستم برنامه‌ریزی منابع بنگاه) (ERP) یا سایر سیستمهای اطلاعاتی یکپارچه) مستلزم اراده و انگیزه به عنوان پیش شرط نخست، فرهنگ‌سازی و افزایش توان مدیریتی و کارشناسی در داخل سازمان است، زیرا بدون در نظر گرفتن زیرساختها، استقرار موفقیت‌آمیز سیستمهای اطلاعاتی یکپارچه ناممکن است و عموماً چنین پروژه‌هایی به شکست می‌انجامد. مرحله پیاده‌سازی سیستمهای اطلاعاتی یکپارچه که مهمترین مرحله استقرار و به‌کارگیری سیستمهای یادشده است، از نصب سیستم طراحی شده یا بسته نرم‌افزاری شروع و تا عملیاتی شدن سیستم اشاره شده ادامه می‌یابد. هر چند فعالیتهای این مرحله بسیار گسترده است، لیکن مهمترین فعالیتهای آن به شرح زیر است:

- الف- نصب نرم‌افزار طراحی یا خریداری شده،
- ب- آموزش کاربران و آشنا کردن آنها با روش‌های جدید انجام کار و تکنولوژی جدید،
- ج- مشاوره و اصلاح و تغییر فرایندها بر حسب نیاز،
- د- تبدیل اطلاعات^۲ و انتقال داده‌ها،
- ه- آزمایش نهایی سیستم، و
- و- به‌کارگیری سیستم جدید در محیط عملیاتی و کنارگذاری سیستمهای قدیمی.

نظر به اهمیت فعالیتهای «تبدیل اطلاعات و انتقال داده‌ها» و «به‌کارگیری سیستم جدید در محیط عملیاتی و کنارگذاری سیستمهای قدمی» از مجموعه فعالیتهای پیاده‌سازی سیستمهای اطلاعاتی یکپارچه، مطالب مقاله تنها در این خصوص و به‌شرح زیر ارائه می‌شود.

۱- تبدیل و انتقال اطلاعات دفترداری

سیستم دفترداری به عنوان جزئی با اهمیت از سیستمهای اطلاعاتی یکپارچه، مدیریت تجزیه، طبقه‌بندی و ثبت معاملات در دفترهای حسابداری طبق موازین از قبل تعیین شده و بر اساس فهرست

حساب سیستم جدید آن هم در پایینترین سطح حساب پیشینی شده، در برنامه کامپیوتری موقتی که باید به منظور انتقال اطلاعات مالی حسابها از دفترداری سیستم قدیم به دفترداری سیستم جدید نوشته شود، مرتبط می‌گردد (در این رویه نیازی به تجزیه مانده حسابهای قدیم جهت انتقال نیست و برنامه کامپیوتری تطبیق در زمان تعیین شده و از طریق ارتباط برقرار شده به شرح فوق، مانده حسابهای سیستم قدیم را به حسابهای سیستم جدید تبدیل می‌کند و انتقال می‌دهد). با توجه به تفاوت مفهومها و اصول و مفروضات حسابهای قدیم و سیستم اطلاعاتی یکپارچه، از معایب این روش، غیرواقعی بودن مبالغ انتقالی به حسابهای یکپارچه، اگرچنین روش انتخاب شود، می‌باید پس از انتقال اطلاعات و عملیاتی شدن سیستم دفترداری جدید، ارقام انتقال یافته مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرند و بنابر ضرورت اصلاحات لازم در این زمینه به عمل آید (هر چه مفاهیم ساختار حسابهای سیستم قدیم سازمان به ساختار حسابهای سیستم اطلاعاتی یکپارچه نزدیکتر باشد، اتکا به ارقام انتقال یافته بیشتر و نیاز به تجزیه و تحلیل و انجام اصلاحات پس از انتقال مانده‌ها کمتر خواهد بود).

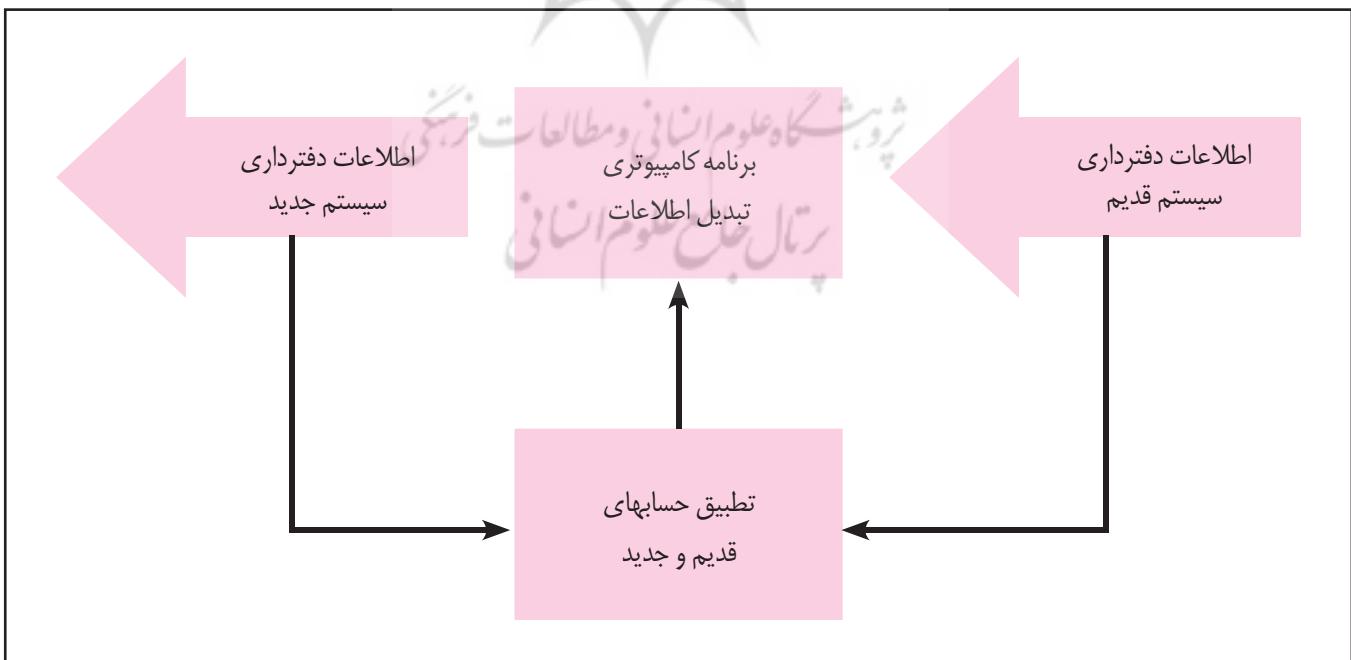
ب- تجزیه مانده حسابهای سیستم قدیم براساس نیازهای سیستم اطلاعاتی یکپارچه
به کارگیری این رویه زمانی مناسب است دارد که مفاهیم ساختار حسابهای قدیم و سیستم اطلاعاتی یکپارچه، تفاوت‌های اساسی داشته باشد. در

حسابهای طراحی شده را بر عهده دارد. عملیات دفترداری مبنای گزارشگری مالی (برون‌سازمانی و درون‌سازمانی) و تحریر دفترهای قانونی مطابق آئین‌نامه‌های مربوط است. با توجه به امکانات گسترده و تواناییهای سیستمهای اطلاعاتی یکپارچه نسبت به سیستمهای جزیره‌ای و ناهمپیوند، در اغلب موارد ساختار حسابهای دفترداری دو سیستم متفاوت خواهد بود و به دلیل این تفاوت، تطبیق حسابهای دفترداری جدید و قدیم به آسانی میسر نیست، لذا این بخش از کار نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و حساب شده و تهیه صورت تطبیق^۳ حسابهای سیستم قدیم و جدید تحت برنامه کامپیوتری جداگانه‌ای برای تبدیل و انتقال داده‌ها به سیستم جدید در زمانی مشخص است (به‌دلیل مشکلات مقرراتی و قانونی، انتقال اطلاعات باید ترجیحاً در ابتدای سال مالی سازمان صورت پذیرد تا از هرگونه ضرر و زیان احتمالی ناشی از رد دفترهای توسط مقامات مالیاتی جلوگیری شود).

نگاره شماره ۱ فرایند انجام کار را در این مورد نشان می‌دهد.
در رابطه با تبدیل و انتقال داده‌های سیستم دفترداری دو شیوه مطرح است که به شرح زیر تشریح می‌شود:

الف- ارتباط یک به یک حسابهای قدیم و جدید

این رویه که از مزایای به کارگیری آن هوشمندی و تسريع در تبدیل و انتقال اطلاعات مالی حسابهای قدیم به حسابهای سیستم اطلاعاتی یکپارچه است، یک حساب قدیم در پایینترین سطح حساب به یک

نگاره شماره ۱- فرایند تبدیل و انتقال اطلاعات دفترداری

که قبیل از عملیاتی شدن سیستم‌های مزبور منعقد شده است، کدی مجازی به عنوان کد سفارش (این کد تنها جهت ثبت وقایع مالی این‌گونه قراردادها به صورت غیرکامپیوتری و از طریق صدور استناد حسابداری دستی و استخراج اطلاعات مالی قراردادها مورد استفاده قرار می‌گیرد) تخصیص داده می‌شود و از درج و نگاهداری سایر اطلاعات این‌گونه قراردادها (مبلغ کل سفارش، آیتمهای سفارش شامل کد آیتم، شرح آیتم، واحد اندازه‌گیری، مقدار هر آیتم و نرخ واحد) در سیستم جدید که بخشی از تعهدات طرفین قرارداد قبل از عملیاتی شدن سیستم‌های خرید و فروش صورت پذیرفته است، خودداری می‌شود.

از مزایای این رویه تسريع در عملیاتی شدن سیستم‌های مذکور و از معایب آن نا هوشمندی کل فرایند خرید و فروش و اعمال نشدن کنترلهای خودکار در خصوص قراردادهای فوق پس از عملیاتی شدن سیستم‌های خرید و فروش است.

ب- صدور سفارش برای قراردادهای در جریان در سیستم جدید در این رویه اطلاعات مالی و غیر مالی قراردادهای در جریان منعقد شده قبل از عملیاتی شدن سیستم‌های خرید و فروش در زمان عملیاتی بودن سیستم‌های خرید و فروش از مجموعه سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه نیاز به اعمال روش خاصی نیست و این رویه‌ها تنها برای شروع عملیات خرید و فروش و عملیاتی شدن سیستم‌های مزبور کاربرد دارد) همانند سفارشی که قرار است تمامی عملیات آن از طریق فرایندهای سیستم جدید انجام پذیرد، در سیستم جدید ایجاد آن شروع مراحله می‌شود، لیکن مقدار و مبلغ سفارش به میزان تعهدات باقیمانده قرارداد در سیستم جدید انعکاس می‌باید و کلیه فرایندهای ایجاد درخواست، صدور سفارش، دریافت کالا و خدمات یا تحويل مخصوصات و صدور استناد حسابداری مرتبط مطابق فرایندهای سیستم جدید انجام می‌پذیرد.

از مزایای این رویه، هوشمندی در انجام عملیات مالی و غیر مالی و اعمال کنترلهای خودکار نسبت به کلیه سفارش‌های خرید و فروش (شامل قراردادهای منعقد شده قبل از عملیاتی شدن سیستم) در زمان عملیاتی بودن سیستم‌های خرید و فروش و از معایب آن صرف زمان طولانی برای جمع‌آوری و ورود اطلاعات قراردادهای در جریان به سیستم‌های خرید و فروش از مجموعه سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه است.

این رویه که از مزایای بدکارگیری آن اتکاپذیری ارقام انتقال یافته به حسابهای سیستم اطلاعاتی یکپارچه است، مانده هر حساب سیستم قدیم مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد و بر حسب ممکن است یک حساب سیستم قدیم در پایینترین سطح به یک یا چند حساب سیستم اطلاعاتی یکپارچه آن هم در پایینترین سطح حساب مرتبط گردد (در صورتی که سازمان مورد نظر دارای شعبه‌هایی بوده و برنامه نصب و استقرار سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه در کلیه مناطق طولانی باشد، این رویه مناسب نخواهد بود و به دلیل نیاز به کاربرد برنامه تطبیق در زمانی طولانی، باید رویه «الف» فوق به کار گرفته شود). در این رویه امکان هوشمندی تبدیل اطلاعات وجود ندارد و تنها بر اساس صورت تطبیق تهیه شده، مانده حسابهای سیستم قدیم در قالب سند افتتاحیه به حسابهای سیستم اطلاعاتی یکپارچه انتقال می‌یابد.

۱-۲- تبدیل و انتقال اطلاعات قراردادهای خرید و فروش

از هدفهای اصلی استقرار سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه، انجام عملیات فرایند خرید و فروش کالا و خدمات (شامل پیشنهاد، صدور درخواست، صدور سفارش، دریافت یا تحويل کالا و در نهایت انعکاس وقایع مالی مرتبط در حسابهای) به طریقه هوشمند و به صورت همپیوند و اعمال کنترلهای خودکار است. به همین جهت لازمه کار هر مرحله توسط سیستم اطلاعاتی، انجام عملیات مرحله قبل به طریقه سیستمی است (بدین معنی که ابتدا باید درخواستی در سیستم ایجاد شده باشد تا بتوان سفارشی را صادر کرد و مراحل بعدی خرید یا فروش را از طریق سیستم عملی ساخت). با توجه به اینکه در زمان عملیاتی شدن سیستم‌های خرید و فروش از مجموعه سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه، قراردادهای در جریان و مختومه نشده وجود دارد، بنابراین عملیاتی شدن این سیستمها نیازمند برنامه‌ریزی مناسب و بذل توجهی خاص است. در رابطه با انتقال اطلاعات قراردادهای خرید و فروش و ثبت وقایع مالی قراردادهای مزبور دو رویه قابل اجراست که مطالب مرتبط با هر یک از رویه‌ها به شرح زیر ارائه می‌شود. یادآوری می‌شود که برخلاف رویه‌های تبدیل و انتقال اطلاعات حسابهای به شرحی که گذشت، انتخاب رویه‌های این بخش مستلزم شرایط خاصی نیست و به اختیار می‌توان هریک از رویه‌ها را به کار گرفت.

الف- ایجاد کد مجازی برای قراردادهای در جریان در سیستم جدید

در این رویه به هر یک از قراردادهای در جریان خرید یا فروش

و عملیاتی شدن کلیه بخش‌های سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه را در سازمان به همراه خواهد داشت، لیکن تجربه نشان داده است که کنارگذاری تمامی سیستم‌های قدیمی و جزیره‌ای و فعالیتهای جاری و به کارگیری همزمان کلیه سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه، کاری بس دشوار و توانفرساست و با ریسک شکست بسیار بالا همراه است، زیرا تهیه تمامی اطلاعات مورد نیاز سیستم‌های جدید که الزاماً برخی در سازمان موجود نیست، در عمل ناممکن است. به نظر نگارنده این رویکرد بیشتر برای سازمانها بیایی که در مرحله قبل از بهره‌برداری به سر می‌برند و قرار است فعالیتهای مرحله بهره‌برداری خود را با سیستم جدید آغاز کنند، مناسب است.

ب- رویکرد پیاده‌سازی محدود

این روش بیشتر در سازمانها بیایی کاربرد دارد که واحدهای آنها ارتباط کمتری با یکدیگر دارند. در این روش هر سیستم اطلاعاتی که جزئی از مجموعه سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه است، به شکل مجزاً نصب و عملیاتی می‌گردد و در زمان برنامه‌ریزی شده کلیه سیستم‌ها یکپارچگی و ارتباط لازم را با یکدیگر برقرار می‌کنند. اگرچه این روش مزایای متعددی دارد و ریسک شکست آن بسیار

۲- به کارگیری سیستم جدید در محیط عملیاتی و کنارگذاری سیستم‌های قدیمی

اگرچه کلیه فعالیتهای مرحله پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه از اهمیت و حساسیت خاصی برخوردار است، لیکن مهمترین و حساس‌ترین بخش کار پیاده‌سازی و استقرار، مربوط به زمان کنارگذاری سیستم‌های قدیمی و به کارگیری سیستم‌های اطلاعاتی جدید در محیط عملیاتی است. پس از آنکه سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه مرحله آزمایش نهایی خود را از لحاظ یکپارچگی پشت سر گذاشتند و مورد تایید قرار گرفتند، نیاز است که سیستم‌های قدیمی کنار گذاشته شوند. از نکته‌هایی که در پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه (سیستم برنامه‌ریزی منابع بنگاه یا سایر سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه) دارای اهمیت فراوان و نیازمند توجهی خاص است و هرگونه اشتباه ممکن است سازمان را با مشکلات بسیار روبه‌رو سازد و از طرفی روند پیاده‌سازی و استقرار سیستم‌های جدید نیز با بحران‌های جدی روبرو گردد، انتخاب رویکرد مناسب جهت پیاده‌سازی است. اساساً سه نوع رویکرد برای پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه در سازمانها بزرگ وجود دارد که

از هدفهای اصلی استقرار سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه پیشنهاد، صدور درخواست، صدور سفارش، دریافت یا به طریقه هوشمند و به صورت همپیوند و اعمال

پایین است، لیکن پیاده‌سازی مجموعه‌هایی به صورت کاملاً مجزاً و حفظ یکپارچگی سیستم که «خصوصه بارز» سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه است، مستلزم برنامه‌ریزی حساب شده و همچنین دقت کافی در زمان پیاده‌سازی هر یک از سیستم‌هاست. از نکته‌های با اهمیتی که در این روش باید در نظر گرفته شود، تعیین «اولویت‌بندی سیستمها بر اساس یکپارچگی» است. در این رویه باید سیستم‌هایی که بیشترین تبادل اطلاعاتی را با سایر سیستم‌ها دارند، زودتر از بقیه پیاده‌سازی و عملیاتی شوند. به نظر نگارنده در این رویه و همچنین رویه بند «ج» که در زیر می‌آید، اولین سیستمی

هر سازمان با استناد بر اساس شرایط و مقتضیات خود یکی از آنها را جهت پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه و کنارگذاری سیستم‌های قدیمی به کار گیرد. در خصوص رویکردهای مربوط مطالبی به شرح زیر ارائه می‌گردد:

الف- رویکرد پیاده‌سازی همزمان سیستمها

در این روش پس از انجام آموزشها و آزمایش نهایی سیستم‌های جدید و تامین اطلاعات اصلی و پایه مورد نیاز، در یک زمان کلیه سیستم‌های قدیمی کنار گذاشته می‌شود و کار با سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه به شکل عملیاتی آغاز می‌شود. اگرچه این روش تسریع در پیاده‌سازی

نتیجه‌گیری

از مسائل با اهمیتی که متأسفانه در پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه و ابتدای عملیاتی شدن سیستم‌های مزبور مورد توجه و دقت قرار نمی‌گیرد و ممکن است سازمان را با بحرانها و تنشهای جدی رو به رو سازد، موضوع نیازهای اطلاعاتی حسابرسان مستقل جهت حسابرسی و پاسخگویی به مقامات مالیاتی در خصوص آینه‌نامه‌ها و ضوابط قانونی مربوط است. با توجه به سمتگیری سازمانها و موسسه‌های بزرگ کشور در بهکارگیری «سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه» (سیستم برنامه‌ریزی منابع بنگاه و سایر سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه) به عنوان ابزاری اثر بخش جهت انجام فعالیتهای سازمان و از همه مهمتر ایجاد بستر کنترلی مناسب و خودکار در سازمان، مسئله پیاده‌سازی این سیستمها باید مورد توجه خاص قرار گیرد و بستری فراهم شود تا سازمان در مقابل تغییر ساختار سازمانی و تغییر و انطباق فرایندهای کسب و کار، انعطاف مناسبی از خودنشان دهد، زیرا ساده‌انگاری و نبودن برنامه منسجم در خصوص «پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه» و کنارگذاری شتابزده سیستم‌های قدیمی، عملاً سرنوشت سازمان مورد هدف قرار می‌گیرد.

که باید بدون توجه به اولویت‌بندی مذکور عملیاتی شود و مورد استفاده قرار گیرد، «سیستم دفترداری» است زیرا پیاده‌سازی این سیستم زودتر از سایر سیستمها از دو جهت دارای اهمیت است. نخست اینکه تازمانی که کلیه سیستمها ارتباط لازم را با سیستم دفترداری پیدا نکرده‌اند، وقایع مالی مربوط را می‌توان از طریق صدور اسناد حسابداری به طریقه دستی در سیستم دفترداری مزبور ثبت کرد. دوم اینکه هر زمان هر یک از سیستمها عملیاتی شد، می‌تواند ارتباط و یکپارچگی لازم را با سیستم دفترداری برقرار و ثبت وقایع مالی مرتبط به طریقه هوشمند در سیستم دفترداری منعکس شود (همان‌گونه که در بخش تبدیل اطلاعات عنوان شد، عملیاتی شدن سیستم دفترداری باید تا حد امکان در ابتدای سال مالی سازمان انجام پذیرد، زیرا بی‌توجهی به این موضوع مهم ممکن است مشکلاتی را از نظر مالیاتی به همراه داشته باشد).

ج- رویکرد پیاده‌سازی مرحله‌ای

در این روش که به نظر نگارنده منطقی ترین روش پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه برای سازمانهاست (سازمانها بی

انجام عملیات فرایند خرید و فروش کالا و خدمات (شامل تحویل کالا و در نهایت انکاس وقایع مالی مرتبط در حسابها) کنترلهای خودکار است

- 1-Package
- 2-Data Conversion
- 3-Mapping

- طاهری، اصغر، دشواریهای توسعه سیستم‌های اطلاعاتی یکپارچه در ایران، مجله تدبیر، شماره ۱۷۱

که از زمان بهره‌برداری آنان مدت طولانی گذشته است)، کلیه کارکردهای مرتبط با هر فرایند در کلیه سیستمها (به عنوان مثال فرایند خرید و تحویل کالا شامل پیشنهاد خرید، صدور درخواست خرید، صدور سفارش خرید، تحویل کالا و تسویه خرید در حسابداری) مورد پیاده‌سازی قرار می‌گیرند و پس از عملیاتی شدن هر فرایند به سراغ فرایند دیگری می‌رویم و در زمان برنامه‌ریزی شده کلیه سیستمها یکپارچگی و ارتباط لازم را با یکدیگر برقرار می‌کنند. در این روش مهمترین بخش از کار، تعیین کارکردهای مرتبط با هر فرایند در کلیه سیستمهاست.